

Fosilní zákon by neměl být proti zemnímu plynu

Praha (30. března 2016) – **V programovém prohlášení se vláda zavázala, že připraví návrh zákona o snižování závislosti České republiky na fosilních palivech, ale za podmínky, že tím neutrpí konkurenceschopnost ČR. Letos v březnu rozhodla, že Ministerstvo životního prostředí má nyní připravit návrh antifosilního zákona, podle kterého má Česko snižovat závislost na fosilních palivech s cílem snížit emise skleníkových plynů. Česká republika určitě musí problém s emisemi CO₂ řešit. Podle názorů českého průmyslu ale mnoho nového antifosilní zákon nepřinese. Český plynárenský svaz se domnívá, že antifosilní zákon by měl pouze určovat maximální přípustné hodnoty emisí skleníkových plynů a snižovat energetickou náročnost, ale neměl by omezovat využití ekologického zemního plynu nebo ho dokonce řadit mezi vysoce emisní paliva jako jsou uhlí nebo ropa.**

„Zákon, který je označován jako antifosilní, by neměl být namířený proti využívání jakýchkoliv fosilních paliv, ale měl by určovat základní směrování energetiky a dalších oborů lidské činnosti ke stavu, kdy využívání energetických zdrojů, a to bez rozlišení, zda se jedná o fosilní nebo obnovitelné zdroje, bude v co nejmenší míře způsobovat globální oteplování,“ říká Jan Valenta, předseda Rady Českého plynárenského svazu.

Evropská komise (EK) v březnu 2016 v rámci svých aktivit směřovaných ke snížení spotřeb paliv představila Nařízení o bezpečnosti dodávek zemního plynu, ve kterém je uvedeno, že „zemní plyn hraje důležitou úlohu při přechodu na nízkouhlíkové hospodářství a zůstává významnou součástí skladby zdrojů energie využívaných v Evropské unii (EU)“. V materiálu EU se o budoucnosti vždy mluví jako o nízkouhlíkové, nikoliv o bezuhlíkové. Fosilní paliva tedy mají a do budoucna budou mít svoji nezastupitelnou pozici v energetickém mixu a podíly některých z nich nebudou klesat, ale stoupat (např. BP Energy Outlook 2016 předpokládá, že do roku 2035 stoupne podíl zemního plynu ve světovém energetickém mixu z 24 na 26 procent).

Česká republika určitě musí řešit problém s emisemi CO₂ i prachových částic. Když se podíváme na rok 2012, tak například v emisích CO₂ na osobu jsme ještě byli v nejhorší první desítce na světě. A to i přesto, že ČR má značný podíl na výrobě energie z fotovoltaických

elektráren - podle statistiky Evropské fotovoltaické průmyslové asociace má vyšší výkon fotovoltaiky na obyvatele než ČR pouze Německo a Itálie.

„V žádném případě nemůžeme pouze pod pojmem snižování dovozní závislosti řadit čistý zemní plyn mezi vysoce emisní zdroje, to je cesta zpět,“ dodává Jan Valenta, předseda Rady Českého plynárenského svazu (ČPS). Při výrobě stejného množství energie z uhlí a plynu, je množství emisí CO₂ u uhlí několikanásobně vyšší.

Rádi bychom upozornili, že se v ČR i přes velký úspěch kotlíkových dotací stále nepodařilo vyřešit problém snižování nebezpečných emisí z lokálních topenišť. Ty se v některých lokalitách reprezentují více než 30 procent celkového emisního zatížení. „Tuto situaci je možné řešit rychle, čistě a efektivně pouze větším využitím zemního plynu. Proto je jeho role v budoucím ekologickém vytápění nezastupitelná,“ uvedl Pavel Janeček, místopředseda Rady ČPS.

Podle předběžných dat Mezinárodní energetické agentury (IEA) globální emise CO₂ v energetice spojené s výrobou energie již druhým rokem nevzrostly. Dokonce podle IEA ve Spojených státech emise spojené s výrobou energie meziročně poklesly o 2 procenta právě zejména díky vyšší míře využívání zemního plynu pro výrobu elektřiny.

Antifosilní zákon, který by mohl vstoupit v platnost na začátku roku 2017, má vycházet z cílů pro rok 2020 a 2030, ke kterým se už Česká republika zavázala na evropské úrovni. Zároveň by zákon měl stanovit i dlouhodobý cíl do roku 2050, který EU ještě pevně nestanovila, ačkoliv se nezávazně hovoří o snížení emisí o 80 až 95 procent ve srovnání s rokem 1990.